8. ्पूर्वेण mit acc. südöstlich von 8,6,20.

दितिपाप्राञ् (द° → प्रा°) adj. dass. f. °प्राची mit Ergänzung von दिश् R. 6,96,11.

दितिपामानस (द॰ + मा॰) N. pr. eines Wallfahrtsortes: ॰यात्राक्रम Verz. d. B. H. No. 1236.

दक्षिणराष्ट्रा इ. राष्ट्रा.

द्विणासँद् (द्° + सद्) adj. rechts oder südlich sitzend VS. 38,10. °णासद् 9,35.

दितापास्य (दं $^{\circ}$ + स्य) adj. zur Rechten stehend; m. Wagenlenker AK. 2,8,2,28. H. 760. — Vgl. सत्येष्ठ.

रतियाँ। (alter instr. von दितिया) adv. rechts, südlich P. 5,3,36. Vop. 7, 206. mit dem abl. P. 2,3,29. न देतिया। वि चिकिते न मुव्या न प्राचीन-मादित्या नात पृष्ठा हुए. 2,27,11. दृतिया। यज्ञमेभिनत्तेमाया। 10,17,9. Av. 9,7,20. 12,2,34. VS. 13,55. 15,16. TBR. 2,1,4,8. ÇAT. BR. 1,8,4,8. 2, 1,8,3 u. s. w. ष्यमासान्द्रियादित्य एति 14,9,4,19. Кыйы. Up. 5,10,8. शङ्कार्दितिया। ÇAT. BR. 3,5,4,2. 5. ÇAÑKH. ÇR. 3,16,16. Làṭj. 8,8,5. Kâtj. ÇR. 1,7,27. 2,1,21. Kauç. 1. ेशिरम् adj. Kâtj. ÇR. 22,6,4.15. GOBH. 3, 10, 21.

द्तिणाकपर्द इ. ए. द्तिणतस्कपर्द.

द्तिणाकाल (द्° + काल) m. die Zeit der Empfangnahme des Opferlohns Kats. Ça. 12,2,18. 17,2,22. 18,6,4. 22,2,5. Çañkh. Ça. 1,12,10.

द्तिणाभि (द्तिण + श्रमि) m. das südliche Altarfeuer (in den Bråhmaņa gewöhnlich श्रन्थाक्षिपचन genannt) AK. 2,7,19. AV. 8,10,4. 9, 6,30. 15,6,5. 18,4,8. 9. Âçv. Ça. 2,2. Gabl. 4,4. Kātl. Ça. 2,5,27. 5,8, 22. Lātl. 2,2,24. Khānd. Up. 4,17,5. Bhág. P. 4,4,32. 5,26.

दित्तिणाम (दित्तिणा adv. + म्रम) adj. dessen Spitzen nach Süden gerichtet sind: तृणानि, कुशा:, द्भी: Çat. Ba. 12,5,1,12. Kátj. Ça. 4,13,15. Çâñkh. Ça. 4,3,3. Gobh. 4,2,17. MBh. 13,4339. fg. R. Gorr. 2,112,9. 4,55,20.

द्विणाचल (द्विण + श्रचल) m. das südliche Gebirge, der Malaja H. 1029.

र्तिणाचार (दित्तण + श्राचार) adj. 1) einen geraden, rechtschaffenen Wandel führend MBB. 4, 167. — 2) das Ritual der Çâkta von der rechten Hand befolgend BBâc. P. I, Einl. p. XCVI. ेतल As. Res. XVII, 218.

दितिणाचारिन् adj. = दितिणाचार् 2. As. Res. XVII, 218. ेरितस्न-राज 221.

र्दैत्तिणान्यातिस् (द॰ + ज्या॰) adj. durch die Opferspende Glanz empfangend: योर्ड्डा पर्द्वीद्नं द्विणाज्योतिषु द्दीति AV. 9,5,22.

द्तिणाञ्च (द्तिणा adv. + म्रञ्च) adj. nach Süden gerichtet: द्तिणाञ्चमु-द्वास्य KAUÇ. 87. प्रारद्तिणाचों चितिं कृता ÇARKH. ÇR. 4,14,9.

दिनिपौत् (abl. von दिनिपा) adv. von rechts, rechts; von Süden her, südlich P. 5,3,4.

द्विणादार (द° adv. → दार) adj. die Thür südlich habend Kauç. 85. Gobb. 4,7,9.

द्विणात्तिका (द्विण + श्रतिका) s. ein best. Metrum Coleba. Misc. Ess. II, 155.

द्तिपापिय m. Vop. 6,69. 1) (दं subst. + पदा) der Weg der Dakshinå, der die Opserspende bildenden Kühe u. s. w. (zwischen der Cala und

dem Sadas) Kati. Ça. 12,2,18. 10,2,13. 15,6,16. Lâți. 2,7,12. Çâñeh. Ça. 13,14,6. Âçv. Ça. 5,13. — 2) (र्॰ adv. + पद्य) das Land im Süden, der Dekhan N. 9,21. 23. MBH. 2,1121. 5,593. HARIV. 5289. Suça. 2,36,5. Varàh. Bah. S. 46,8 (9). Hit. 45,5. Vet. 28,14. ेगामिन्य: (lies mit ÇKDa. ॰जन्मानः) सर्वे नर्वरान्धकाः (॰वरान्धकाः ÇKDa.) । गुलाः पुलिन्दाः श्वराशुचुका महकैः (महपै: ÇKDa.) सरु ॥ MBH. 12,7559.

दित्तिणापधिक adj. vom vorherg.: ेपशिका नृपा: Fürsten des Südlandes HARIV. 6144.

द्तिणापर् (द्तिण + श्रपर्) adj. südwestlich Âçv. Gans. 4, 1. Kâts. Ça. 8, 5, 19. Lâțs. 1, 10, 10. Kauç. 87.

द्तिणात्रवण (द्° adv. → प्र°) adj. nach Süden abfallend, von einem Orte Çat. Br. 1,2,5,17. 13,8,1,7. 8. Âçv. Gruj. 2,5. 7. 4,1. Kâtj. Ça. 22, 3,6. M. 3,206. Jáék. 1,227.

द्तिणाप्रष्टिं (द्° adv. + प्र°) m. das Seitenpserd rechts neben den Jochpserden (प्राय), δεξιόσειρος: द्तिणायुग्यमेवाग्ने युनक्ति श्रय सन्धायुग्यमय द्तिणाप्रष्टिम् Çat. Ba. 9,4,2,11. 5,1,4,9. Katj. Ça. 14,3,8. 18,6,1.

र्तिणाबन्ध (र्॰ subst. + ब॰) m. Bez. einer der drei Gebundenheiten nach dem Samkhja, die der Opferspende (bondage of ritual observance): र्तिणाबन्धा नाम गृरुस्थब्रह्मचारिभिनुवैद्यानसानां काममोक्षप-रुतचेतसामभिमानपूर्विकां र्तिणां प्रयच्छ्तां र्तिणाबन्ध रूत्युच्यते Таттуль. 46. — Vgl. u. रातिण und रातिणिक.

दत्तिणाभिमुख (दित्तिणा adv. + श्रीभि°) adj. dessen Gesicht nach Süden gerichtet ist M. 4,50. nach Süden gerichtet, — fliessend (f. श्रा), von Flüssen Suça. 1,172,5. ° स्थित mit dem Gesicht nach Süden gewandt stehend Mârk. P. 29,20.

रिल्पाामुख (दं adv. 4 मुख) adj. f. ई das Gesicht gegen rechts, gegen Süden wendend Kati. Ça. 8,6,22. 17,1,23. Âçv. Gari. 2,3. Çankı. Ça. 4, 14,12. Lati. 4,3,9. M. 2,52. 3,215. 238. R. 2,69,15. 3,73,14.

द्तिपाामूर्ति (द॰ subst. +- मूर्ति) m. eine Form des Çiva bei den Tån-trika Buåc. P. I, Einl. p. LXXXV. XCVI. Verz. d. B.H. No. 807. ०स्त-व, ०स्तात्र 615. 616. ०प्रयोग Verz. d. Oxf. H. 94, b, 24. ०मल 106, a, 26. ०संक्ति। 95, a, 34. 109, b, 13. ०मूर्त्प्यनिषद्ध Ind. St. 3, 325.

र्तिपापन (र्तिपा + म्रपन) 1) n. der Gang (der Sonne) nach Süden, das Halbjahr in dem die Sonne sich von Norden nach Süden bewegt M. 1,67. Виль. 8,25. МВи. 2,342. र्तिपापनमावृत्ता महीं निविश्त रिव: 3,136. 6,5662. 5669. Varan. Ври. S. 5,32. Виль. Р. 5,21,3. र्तिपापनम-न्पा dem Wege nach Süden folgen, in's Reich Jama's gehen so v. a. sterben MBu. 12,996. — 2) adj. auf dem Wege liegend, welchen die Sonne auf ihrem Gange von Norden nach Süden geht: नतित्राणि Виль. Р. 5,23,5.6.

द्तिणायुग्यें (द॰ adv. + युग्य) m. das rechte Jochpferd Çat. Ba. 5, 1, 4, 6. 4, 2, 8. 9, 4, 2, 11.

दितिणार्णय (दितिण + श्रूण्य) n. der südliche Wald, Bez. eines best. Waldes (wahrscheinlich im Dekhan) Hir. 10,7.

दिलिणारुस् s. u. अरुस्.

दितिपाउँ (दितिषा + श्रधं) m. die rechte, südliche Seite TS. 2,6,2,1.
TBa. 1,6,8,2. Çat. Ba. 2,6,4,9. Katj. Ça. 5,8,15. MBH. 3,800 1. R. 2,71,11.
दितिपाटर्थ (vom vorherg.) adj. auf der rechten, südlichen Seite befind-